

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 2.

V Ljubljani, v torek 3. januarja 1893.

Letnik XXI.

„Slov. Narod“ in framonstvo.

„Slov. Narod“ je pisal, kakor smo poročali, v svoji številki 288 o papežu Leona XIII. najnovejših okrožnicah proti framonom med drugim nastopno: „Vatikan je pri panamski aféri zgubil nekaj milijonov frankov; nevolja nekaterih duhovnih diplomatov je torej opravičena.“ To je „Narod“ navel kot povod papeževi okrožnici proti framonom.

Nechuveno je bilo do sedaj na svetu, da bi se bili papeževim okrožnicam podtikali taki nizkotni, zaničevanja vredni povodi, in to v listih pisanih od katoličanov. — Taki pisavi mora oporekati vsak katoličan, ki si je še ohranil le nekoliko drobtin katoliške zavesti. To smo storili tudi mi.

Na naš popolno stvarjen članek pa je „Narod“ odgovoril v številki 292 nastopno: „Predsinočnji „Slovenec“ priobčil je članek pod zaglavjem: „Slov. Narod“ v službi framonov.“ Trditelj, obsežena v tem stavku, zamogla se je roditi le v glavi neozdravljivega norca ali pa brezvestnega pobalina. Prvega pomilujemo, drugega zaničujemo, časti stvarnega odgovora pa ne privoščimo ni jednemu, ni drugemu. To naj blagovolijo v vednost vzeti poštenjakoviči v „Katoliški Tiskarni“.

Na tak način polemizovanja mi seveda nismo odgovarjali; a „Narodu“ onih framonovskih lavorik še ni bilo dovolj. Sporočujoč v številki 295 v božičnem nagovoru sv. očeta pravi: „Leon XIII. izrekel je jako pesimistično sodbo, češ, da tako nevarne in napete še niso bile javne razmere, odkar je utihnila „la bête humaine“, to je, od velike francoske republike. Vzlic temu pa se papež ne odreče upanju, da se bodo razmere še na bolje obrnile, in sicer se nadeja, — kakor je to pač samo po sebi umevno pri vidnem glavarju katoliške cerkve, — da se bode to posrečilo prav katoliški cerkvi. — Tudi o položaju katoliške cerkve v Italiji govoril je papež in očital italijanski vladi, da odkrito podpira prostozidarstvo samo zato, ker je bajé sovražno katoliški cerkvi.“

Mi jako obžalujemo, a na podlagi takih stavkov v „Narodu“ moramo biti še vedno mnenja, kakor smo ga obširneje pejasnili v članku „Slov. Narod“ v službi framonov.“ — Kake nazore pač mora imeti pisatelj takih vrstic o katoliški cerkvi in o njenih socialnih nalogah vzlasti v sedanjem času? — Prostozidarstvo, katero so že papeži tolikokrat obsodili in stigmatizovali kot krščanstvu najnevarnejšo družbo, to prostozidarstvo je pri „Narodu“ še vedno „bajé sovražno katoliški cerkvi“.

Tako pisarenje bi delalo čast vsakemu židovsko-liberalnemu listu, ki zajema svoja navodila iz — lože, a da se pri „Narodu“, ki vedno zatrjuje, da je „katolišk“ list, trpi kaj tacega, proti temu bomo vedno dvigali svoj svarilni glas, zlasti ker to niso le posamezni slučaji, marveč je v vsem videti neko tendencijo.

Članki: „Slovenci in loža“ prav po teh dogodkih posebno umestni, katere bomo objavili, nas bodo uverili, da naši slovenski liberalni časniki delujejo prav marno v prosep — lože. Za danes le še dostavimo svoje začudenje, da v take liste, katerim je bajé prostozidarstvo sovražno katoliški cerkvi, donasajo katoliški duhovniki kukavičena jajca, kakor nam bodeta gledé na „Narodovo“ poročilo o zadnjem novoletnem čestitanju ljubljanske duhovščine prevz. knezoškofu gotovo pritrdila tudi gospoda Ant. Koblar in Ivan Vrhovnik.

Neumestna razburjenost.

Iz Celovca, dne 26. dec.

Dne 21. t. m. minolo je 25 let, odkar „osrečuje“ po nemških laži-liberalcih vstvarjena ustava avstrijske narode. Liberalci so hoteli s prva ta zgodovinski dan obhajati kolikor moč sijajno, pa so se pomislili ter namesto radovanja in slavlja začeli se sramovati svojega lastnega deteta! „Den Geist, den ich rief, den werd' ich nicht mehr los,“ si kličejo s pesnikom naši liberalci baš sedaj ob 25letnici svoje ustave, katere jim je nakrat postala — trn v peti! Da je ustava v obče „liberalna“, to jim sicer

ugaja, a da je v nji i osodepolni člen XIX., na katerega podlagi se mora i nesrečnim „bindišarjem“ še privoščiti mrvica narodne enakopravnosti, tega nikakor ne morejo spraviti v svoj koš!

A da se je ravno sedaj po slovitem prvem koroškem „parteitagu“, od katerega si je nasprotna klika toliko obečala, na podlagi „nesrečnega“ člena XIX. ukrenilo, da mora slavni magistrat „nemškega“ (!) Celovca (na slovenskih tleh) hočeš nočeš sprejemati in reševati i slovenske vloge ter dopise, to jim je sedaj najhujši „crimen laesae majestatis teutonicae“, zoper kateri se branijo z rokami in nogami!

Ni treba posebej poudarjati, da so se posebno hudo repenčili nasprotni nam časnikarji ter javkali po svojih listih, pričeni od velike dunajske židinke „N. Fr. Pr.“ do zadnjega nemčurskega zakotnega lističa čez „strašno krivico“, ki se bore Nemcem godi bajé v Celovcu. Bruhali so in še brubajo radi tega ogenj in žveplo nad Slovenci, ki so tako drzni, da začno zahtevati, naj se ne sprejema samo njih denar, marveč naj se spoštuje i njih materna beseda ter naj se ravna po jasnih določbah zakona. Vihar ta v nemški čašici se do sedaj še ni polegel.

Da so nad onim ukazom bili zlasti tukajšnji nemški sršeni razjučeni, je jasno. Dr. Luggin, vodja koroških Nemcev, podal se je v tej zadevi hitro na Dunaj, da tam še reši, kolikor se je sploh dalo rešiti. V naši mestni zbornici, ki je po oni določbi največ prizadeta, usula se je toča na uboge pare Slovence dne 13. t. m. Vnel se je izmed p. i. mestnih očetov dr. Ivo pl. Hibler, ki je z „nabrušenim“ in z burno pohvalo odobrenim govorom zoper ... „bindišarje“ rešil „čast“ globoko užaljenim mestnim odbornikom. Je imel pa zares tudi vzrok ta gospod, da se je vjedal z blestečimi, samo že nekoliko obrabljenimi frazami nad naredbo visokega c. kr. notranjega ministerstva ter s skušenimi „schlagerji“ udrihal po Slovencih. Baš pl. Hibler je priznani „leibjurist“ celovških mestnih očetov, predsednik pravnega odseka, odločujoč v vseh pravnih zadevah, s katerimi se ima pečati naš občinski

LISTEK

Gozdarjev sin.

(Povest iz domačega življenja. — Spisal F. S. F.)

(Dalje.)

„Ta strela beriška se priklati med nas ter nam ne da pokoja,“ jezil se je Gozdarjev Janez. „Da bi sam bes pobral vse beriče in gosposko, ki misli, da smo mi njeni psi, ter nas pošilja Bog vé kam, da nas pobijajo, kakor jaz zajce. Rajši vidim, da grem v najbolj skriti brlog, kakor medved po zimi, kot da bi se dal vjeti in vtakniti v vojaško suknjo.“

„Tiho, tiho,“ šepetnil je skrbljivo Novin. „Nikar ne zabavljaš na gosposko; glej, tam le gre Lukež. Saj pravim, če o volku govoriš, pa volk pride.“

Vsi se na to obrnejo proti koritu. Droben močitelj s znano kapo cesarskega služabnika nižje vrste se je primotal okoli vogla Brencetove hiše. Pod pazduho je stiskal nekaj papirjev. Z drobno palco se je trkal ob nove bariške hlače.

Opomniti je, da ta čas ni nosil po Gorenjskem

drug dolgih hlač, kakor bariči in cunjarji. Zato so pravili dolgim hlačam sploh bariške.

Gledal je le v tla, kakor da ne bi videl zbranih vaščanov. Ko se že precej približa, pogleda potuhnjeno izpod košatih obrvij ter dobrovoljno pozdravi Doselčane.

„E dobro popoldne, možje! Pa bo malo mrzlo, tako na večer golorokim stati na vasi. No za fante je pa še le prav, da se utrdijo za vojsko, da pokažejo, kaj so Gorenjci. Kaj ne, Janez, he, he!“

„Ne zini mi več o vojski! Sem že dosti utrjen, da tebe prelomastim in ti pretarem tista suha rebra, če se ne izgubiš hitro iz naše vasi.“

„O Bog in sveta Pomagalka, nikar me ne preklinjaj in ne tepi, saj sem le tako rekel v šali ... kar je res, je pa res?“

„Molči, pa poberi se izmed poštenih ljudij, če ne kupim ušesa in še teh par las, ki jih imaš na glavi zastonj od tebe, ter te postavim tje v močilo, da boš vedel, kaj se pravi, poštene ljudi dražiti.“

Možje so pogovarjali Janeza, naj ga pusti pri miru. A vendar le bolj na videz. Vsak bi mu bil privoščil, da bi mu bil potipal Janez nekoliko na žilo. Poznali so ga — kot Lahov koš. Lukež j

porabil prilžnost ter jo urno pobrisal, da je unesel zdravo kožo.

Solnce je zatonilo za mogočnim triglavskim sklodom. Zazvonilo je zdrava Marija. Možje so se porazkropili vsak na svoj dom. Fantje in ž njimi tudi Sarga so jo zavili po ulicah v Kokračanovo gostilno. Janeza so imeli v sredi. Visok, širokoplečen in nasajen mladenič pri dvajsetih letih vam je bil Gozdarjev Janez.

Pri Kokračanu ni bilo pivcev, ko so vstopili fantje. Le tam za vratmi je sedel Adam, vsem znani piskrovez, ter vrtil med prsti steklenico „rakije“, kakor je sam imenoval po hrvaško žganje.

Gostilničar Urh, sedemdesetletni starec z dolgo, sivo brado je sedel pri peči ter na debelo vlekel dim iz velike pipe. Njegova zakonska polovica, debela Lija, je pa dremala na drugi strani.

„Hoj, Lija, ali bote s kokoši vred morali na gredi, če že sedaj dremljete,“ rekel je Gozdarjev Janez ter z roko precej nemilo potresel kimajočo krčmarico. „Hoj, bokal vina na mizo, da si duše privežemo, predno gremo na vojsko.“

Lija nabere obraz v kaj neprijetne gube. Vi-deti je bilo, da ni vesela, ker jo tako z grda budi.

zastop. A kdor malo pomisli, kolikokrat in kako nezno se je naš mestni odbor že blamiral na višjih in najvišjih mestih baš radi slovenskih vlog, kdor pomisli, da je vse one prizive izvršil in skoval ravno g. I. pl. Hibler, ki je i na nemškem „parteitag“ srkal nemškega navdušenja, ta temu gospodu pač ne bode zameril, da mu je po znani naredbi vzklopelo sree, da se je radi tega moško dvignil v seji dne 13. m. m. in v fulminantnem govoru dal duška svojemu užaljenemu nemškemu ponosu. Zato je izlival svoj žolč in gnjev nad slovenskimi „hujšakci“, ki tako drzno zlorabljajo „gostoljubnost“ nemškega Celovca!

No, „gostoljubnost“ in „pravicoljubnost“ naših Nemcev je Slovincem pač predobro znana, da bi bilo o tem treba zgubljati mnogo besed! Tako se je „parteitag“ sklical menda samo iz ljubezni do Slovincem. Iz gole „pravicoljubnosti“ udriha se po liberalnih listih na liberalnih shodih kolikor le mogoče robato in surovo po slovenskih rodoljubih.

Iz gole ljubezni in gostoljubnosti se značijo slovenski duhovniki, ki nimajo drugega, v liberalnih očeh pač neizbrisljivega madeža na sebi, nego da so Slovenci „Hetzpaffen“, se nativlja posvetne narodnjake kot „Winkelschreiber“-je! In koliko takih dokazov hvalisane uljudnosti (?) in gostoljubja bi se še dalo navesti!!

Z vsem svojim robatim besedičenjem o „merkwürdiges Schriftstück“, kakor imenuje pl. H. naradbo ministerstva, dokazal je pa ta privrženec „naroda mislecev“ le, da je veren drug tukajšnjim nemčurkim časnikarskim kričadom, s katerimi se more gledé robatosti in neotesanosti vsak čas vspesno meriti. Z znano nemško „temeljitosijo“ (?) „dokazal“ je, da si je Celovec že „skozi stoletja ohranil čisto nemški značaj, in da so še le po ustanovitvi slovenskega katoliško-političnega in gospod. društva privandrali k nam „fremde Hetzer und Agitatoren“ ter s svojim „sprachlichen Muthwillen“ (!) zlorabili (!) gostoljubnost nemškega mesta.“

Malo ne toliko neresničnih trditvev in neosnovanih napadov, kakor besed! Da je „slovenischer Hetzverein“, kakor je račil pl. H. imenovati naše vrlo katoliško-politično in gospodarsko društvo, osnovano na popolnoma postavni podlagi, da ga je izrecno potrdila koroška deželna vlada, da je njegovo delovanje čisto postavno, za to se učeni doktor bore malo zmeni, marveč kar prav krepko udriha po rodoljubih, ki stojé na čelu društva in ki so zakrivilili le to, da ne marajo hoditi za gospodujočo kliko čez drn in strn.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. januarja.

Vsa skrb grofa Taaffeja se sedaj koncentruje v tem, da bi osnoval *ново večino* iz zmernih elementov avstrijske zbornice poslancev. Dosleden politiki, katere se drži od svojega začetka, prizadeva si konservativce in liberalce pripraviti k skupnemu delovanju. Čuditi se moramo ministerskemu predsedniku, da je še vedno tako trdno prepričan, da je to mogoče, ko bi ga vendar že skušnja bila morala o nasprotnem poučiti. Nasprotja mej liberalci in kon-

servativci so prevelika, da bi se dala odpraviti. Moti se, kdor misli, da se konservativci in liberalci ne strinjajo samo v nekaterih političnih vprašanjih, katera naj se postavijo z dnevnega reda, pa bode najlepše sporazumljenje mej Ohlmeckim in Schwarzenbergom, mej Plenerjem in Kathreinom. Naj konservativci tudi za nekaj časa popuste zahtevo po verski šoli in narodni enakopravnosti, liberalci pa češkonemško pravo in se nekaj drugih taci stvari in se skupno lotijo socijalnih in gospodarskih vprašanj, bode se vendar kmalu pokazalo med njimi največje nasprotje. V gospodarskih vprašanjih je še večje nasprotje mej konservativcem in liberalcem, nego v drugih. Liberalci hočejo, da se pusti vsakemu popolno svobodo, gospodarski pritiskati in izžemati drugega, konservativci pa žele varovati tudi delavca in malega obrtnika proti velikemu kapitalu, slabšega proti močnejšemu.

V zadnjem prestolnem govoru si je vlada celo vrsto *socijalnih reform* postavila za svojo nalogo. Vse te reforme pa še dandanes v parlamentu neso prišle na vrsto in to zaradi tega, ker ni večine, ki bi bila sposobna za tako delo. Liberalci sploh nečejo ničesa slišati o kaci socijalnih reformah, ki bi bile nižjemu ljudstvu v korist. Po njih mnenju ima država v socijalnem oziru samo braniti bogatine pred nižjimi sloji prebivalstva, da brez skrbi lahko odirajo druge, cerkev naj pa delavcem samo priporoča potrpežljivost, delodajalce pa pusti s svojimi nauki pri miru, ker nauki o krščanski ljubezni ne ugajajo bogatim tovarnarjem in posestnikom rudnikov.

Če je Taaffeja resna volja nadaljevati socijalne reforme, poiskati si mora *konservativno večino*. Tako večino dobiti, ni tako težavno. Pokliče naj se čisto konservativno ministerstvo, katero naj zbere okrog sebe konservativne veleposestnike, kristijanske socijaliste, nemške konservativce in pa konservativne Slovence. V sedanji zbornici poslancev bi tako ministerstvo najbrž ne dobilo večine, če tudi bi mnogi poslanci, ki sedaj omahujejo semtertja, pridružiti se konservativni večini, ko bi videli, da je na krmilu zares konservativna vlada, ki hoče krščanske načela vresničiti v dejanju, ne pa samo z besedo. Če pa bi nova vlada razpustila državni zbor in pri novih volitvah le malo porabila svoj vpliv za konservativce, pa dobi gotovo močno konservativno večino, ki lahko izvede potrebne socijalne reforme, šolo postavi na zdravo versko podlago in izvrši narodno enakopravnost, ter tako napravi mir mej avstrijskimi narodi.

Ko bi prišla na krmilo vlada, ki bi zares hotela izvršiti narodno enakopravnost, bi v slovenskih deželah radikalni elementi zgubili hitro svoj vpliv. Da so *Mladočehi* prišli do take veljave, je kriva vlada sama, ker je v deželah češke krone izvajala jednostranski narodno enakopravnost. V Sleziji je pospeševala naravnost germanizacijo. Narod češki je dolžil potem svoje staročeške zastopnike, da so krivi takih razmer, ker ne pokažejo na Dunaju dovolj odločnosti. Zmernejši Mladočehi bi tudi kmalu pustili radikalne svoje tovariše, kateri sedaj v svojih glasilih neprestano trobijo, da se Mladočehi ne morejo pajdašiti z nemškimi klerikalci, nazadnjaki in nasprotniki svobode. Mi bi le vprašali češke radikale, kakšni prijatelji svobode so pa pač levičarji, da se z njimi poslednji čas tako radi pajdašijo, mari ni narod češki največ pretrpel pod levičarskimi vladami, in tudi sedaj ima v levičarjih največje nasprotnike. Kdo bolj nasprotuje vresničenju češkega državnega prava in izvedenju narodne enakopravnosti na Češkem, reakcionarni nemški konservativci, ali pa napredni nemški liberalci? Zatorej naj naši češki bratje popusté liberalne fraze, katere so nabrali iz liberalnega židovskega časopisja.

Posebno poslednji dogodki bi *Mladočehi* bili morali prepričati, da od *levitce* nimajo ničesar pričakovati. Dne 2. decembra glasovali so kakor jeden mož z levičarji proti vladi. Mladočehi so tedaj nemškim liberalcem ponujali svoje zavezništvo, da hočejo z njimi vkupe braniti svobodo. Mladočeški listi so od tega glasovanja si obetali Bog vé kaj dobrega. Vlada se bode morala ozirati na Mladočehi, ker se ne bode mogla upirati zjedinjenim Mladočehom in nemškim liberalcem. In kako so lepo pustili levičarji svoje mladočeške zaveznike na cedilu. Ponudili so se, rekli bi, grofu Taaffeju, če jih še potrebuje. Začela so se pogajanja mej vlado in levičarji, Mladočehi so pa na strani ostali in lahko gledajo, kako se jim posmehujejo levičarji, ker so jim pomagali do večjega vpliva.

Sevéda, posebno se čuditi ne smemo, če češki radikale se pajdašijo z levičarji. Vsa je znano, da veliko vlogo pri njih igra znani *Eim*. Ta mož ima zveze z nemškimi levičarskimi listi, kakor je nedavno razkrilo glasilo realistov. V Eimu imajo mnogi židovski, Čehom ne baš prijazni časopisi zvestega sodelovalca. Sprva je Eim hotel to kar prezreti, ali ko se je ta novica bolj razširila, je pa v „Narodnih Listih“ izjavil, da to sumničenje izvira le iz motnih tendencij, iz katerih ga hočejo očrniti staročeški listi. Pri tem je pa najbrž nalašč preri, da „Čas“ ni staročeški list, temveč glasilo velikega dela mladočeške stranke, ki gotovo precéj pozná Eimovo delovanje.

V tem, ko se v Avstriji grof Taaffe pogaja z raznimi strankami o sestavi nove večine, se v *Nemčiji* vlada pogaja s strankami o vojaški predlogi. V obeh državah sedaj gre za vladno sistemo. Pri nas bode stališče grofa Taaffeja spravljivi politiki se jako omajalo, ko bi se pogajanja ponesrečila, v Nemčiji pa tudi najbrž odstopi grof Caprivi, če propade vojaška predloga. Poprej bodo pa še poskusili z razpustom državnega zbora. Cesar sam se je že izrazil, da utegne razpustiti zbor. S strahom z razpustom se nadeja vlada, da razne stranke pripravi k prijenljivosti. V Nemčiji je več strank, ki se bojé volitev, posebno liberalci nič kaj ne marajo stopiti pred svoje volilce, ker tudi v Nemčiji prebivalstvo spoznava škodljivost liberalizma. Samo katoliški centum se volitev ne boji in se sme zanašati na volilce.

Zmečane razmere v *Franciji* pač tudi nemških poslancev ne bodo nagibale, da bi glasovali za večje svote za vojsko. Vedno je neverjetnejše, da bi Francozi že iz strahu pred notranjimi prekucijami si upali začeti kako vojno z Nemci. Res mislijo nekateri, da utegnejo Francozi poskusiti svojo srečo v vojni, da tako odvrnejo pozornost od notranjih dogodkov. Tako sredstvo pač pomaga pri kakem drugačnem gibanju, ali anarhistično gibanje, ki se prikazuje v Franciji, bi pa vnanja vojna le še pospešila. Zaradi tega se pa noben resen državnik ne bi odločil za vojno. Mej premožnejšimi stanov je v Parizu že precejšen strah. Anarhisti že nabirajo denar za vstajo. Njih odbori pridno delujejo. Vlada si pa ničesa ne upa storiti, ker jej je panamska sfera popolnoma zmešala glavo. Poleg tega pa tudi znani Deroulède snuje nekako ligo, ki ima tudi prekucijske namene.

Take razmere pa gotovo neugodno vplivajo tudi na *rusko-francoske* odnose. Car gotovo ne bode dolgo za prijateljstvo z državo, v kateri se godé take sleparije in se pripravlja tako pri lepem dnevu revolucija. Na tako državo se Rusija pri nobeni priliki zanašati ne more. Tako utegne panamska sfera z nje posledicami uničiti ves plod dolgoletnega prizadevanja francoskih diplomatov, da bi napravili zvezo z Rusijo, in za Nemčijo mine nevarnost, da bi dobila vojno od dveh strani. Na jedno stran se pa že brani s sedanjo vojsko in jej zatorej ni tako nujno potrebno pomnoženja vojakov. Ko bi se pa iz Francije anarhistično gibanje hotelo razširiti v Nemčijo, v tem slučaju so pa Nemci gotovi podpore ne le sedanjih svojih zaveznikov, temveč tudi svoje vzhodne sosedé, Rusije.

Socijalne stvari.

Židovski sveti. Če je že obrestovanje denarja v tej meri, kot ga imamo dandanes, samo le posledica nezdravih socijalnih razmer, potem je gotovo še tem bolj bita negotovost, katera vlada pri denarnih podjetjih, ki nimajo trdnog nastavljenih obrestij. Sevéda je mnogo ljudij tako treznih in nezaupnih, da nalagajo svoj denar v trdne, gotove roke, koder se jim ni bati izgube, nekaj, da jih izposojajo zaesljivim ljudem in se zavarujejo na njihovem imetju, nekaj pa, da dajo denar v hranilnice, posojilnice, ali da ga zmené v državne papirje. S tem pa mnogo denarja ostane židovskim špekulantom na stran, in zato skušaj kolikor mogoče vnemati ljudi, naj se lotijo špekulacije, naj si nakupijo vsakovrstnih delnic in tan poskusijo svojo srečo. Delniških družb je brez števila in mnogim gre trda za denar; zato je treba iz občinstva na vse mogoče načine izvabiti, kar se dá, če imajo prav za malo časa pasti delnice pol polovico, ali še bolj, in če se ima prav ponavljati žaloigra panamska. Kot nekaj primer take vade navajamo iz židovskega „Kapitalista“ zadnje številke (stran 15) te-le besede: „Če se bodo obresti na ta način manjšale, si bo mogel le še bogatin privoščiti

A molčala je. Pomela si je zaspane oči ter odšla iskat vina.

V tem so pa fantje posedli krog debele javorove mize. Le Janez je še stopil tje k Adamu ter mu ponagajal.

„O, presneti Adam, tebi se pa godi, kakor prvim starišem v raji. Da, še bolje, ker nimaš Eve, da bi te zapeljala.“

„O, Bog me, da ti praviš, da se mi dobro godi. Poglej me no! Strgan, lačen, suh in poleg tega pa še star, pa se mi bo dobro godilo. Zasluzim komaj toliko, da kupim mrvice rakije, da ž njo duši branim na oni svet.“

Adam je še dalje hotel praviti o svojih križih in težavah. Toda Janez se je obrnil stran ter prisedel k tovarišem. Lija je postavila bokal na mizo in Janez si je natočil, potem pa pomaknil kozarec naprej. Hitro je krožil bokal okolu mize in kmalu so se razvneli ter postali prav živahni. Le Janez ni pil, kakor navadno. Toliko, da ga je pokušal. Poleg njega je sedel Sarga. Vedno je tiščal tje vanj ter mu z ognjevito besedo pravil in prerokoval menda nekaj važnega, zakej Janez ga je zvesto poslušal. (Dalje sledi.)

razkošje, da bo kupoval papirje z gotovimi obrestmi in v njih nalagal svoje premoženje. Čudno se sliši, vendar je res, da manjšajoče se obresti mej kapitalisti s srednjim premoženjem prouzročujejo nekako uboštvo. Da se to odvrne, bodo morali, če prav proti volji, popustiti nalaganje kapitala z gotovimi obrestmi in začeti kupovati delnice, kar se tudi lahko brez resnih pomislov zgodi, ker je v Avstro-Ogerski dovolj delniških podjetij."

Mi pa pravimo: Obresti so že sedaj obilo previsoke, in le zato, da uničujejo kmeta in sploh reveža-poštenjaka. Potem pa pravimo, da Bog tedaj, ko je Adamu naložil, da naj dela v potu svojega obraza, gotovo ni mislil na pot, ki ga pognoje židovski oderuhi pri svojih posrednostih, in da nikakor imena dela, za katero je vsak človek vstvarjen, ne zasluži, če kdo kupone striže. Potem nam bo lahka sodba o navedenem dokazovanju.

Podjetnosti si želimo tudi mi več in v tem smislu obsojamo ljudi, kateri so si zbrali nekaj tisočakov, lepo jih shranili v kakem denarnem zavodu, in kateri potem mirno v počitku čakajo svojega konca. Da, podjetnosti je treba! Toda ta podjetnost ne sme izvirati iz sebičnosti, iz skrbi za lastno osebnost, marveč iz skrbi za družbo, kateri človek pripada, in od katere blagostanje je tudi njegovo blagostanje závisno, ne sme biti židovska, marveč — krščanska.

Brezobzirnost milijonarjev. V Krkonoških gorah se je preživljalo 100.000 ljudi s tem, da so sekali in brusili steklo. Ko se je iznašel stroj za sekane stekla, sta ga vpeljala v svojih tovarnah milijonarja Riedl in Breit ter s tem ljudi pripravila ob zaslužek. Trgovci se steklom so ponujali Riedl-ju dvakrat i trikrat več za navadno steklo, da bi le na stroju ne sekal, ter s tem ljudstvo rešili bede. Toda Riedl se je skliceval od konca na Breita, ta zopet na Riedla, in ko se je obeh laž razglasila, je obljubil mož, da bode celo reč prevdarjal in je sekal naprej, da bi sebe le še bolj obogatil. Danes je uničen zaslužek s steklom v goratih krajih in delavec zre z grozo v prihodnost, ko že sedaj pomanjkanje trpi. Kako bi tudi ne? Riedl prodaja kilo razsekanega stekla po 45 kr. — steklarino ima svojo. V enem kilg. je kakih 120.000 koralov, malih celo 240.000. Pride tedaj 12000 koralov na 45 kr. Popred so pa plačevali trgovci se steklom za 12000 koralov 15, 18, 20 kr. Vsak razvidi, da ne more nihče kupovati stekla, ga sekati in pa prodajati kilo po 45 kr.; mogoče je le milijonarju Riedl-ju. Enako je uničen tudi zaslužek z brušenjem stekla. Sedaj, ko Riedl in Breit lahko celi svet s koralami zalagata, seveda nočejo več trgovci od delavcev kupovati. Ali ni to brezobzirnost od milijonarjev, da pahneta v revščino 100.000 ljudi zavoljo večjega dobička.

Liga + 38.

Židovsko vprašanje z etičnega stališča. Pod tem naslovom je izdal L. Caro — žid — nemško knjigo, katero ocenjuje „Kurjer Polski“ tako-le: „Ker pozna Caro dobro krščanska verska načela, prav govori, ko trdi, da ni nastalo sovraštvo do judov iz verskih vzrokov. Tudi ni boj za kruh, ali boj dveh plemen, marveč boj se je začel od strani kristijanov iz tega vzroka, ker so postali židje zoper ni vsem vsled svojih činov, kateri nasprotujejo vsem načelom pravoslovja in najprimitivnejšim pojmom o časti. „Ako bi ne bilo žida oderuha, židovskega menjalca, židovskih sleparij in bankrotov in židovskega časopisja, bil bi rešen pojem o dobrem in hudem in bi ne bilo antisemitizma,“ govori Caro. Ko pretresa pisatelj posamezne stroke kupčije in židovskih spekulacij, pri katerih je vselej in povsod sleparija raven, pride k spoznanju, da sta izraza: žid in goljuf soznačna. To dokazuje pisatelj z dogodki iz svoje odvetniške prakse. L. Caro je časnikar, kateri je svoje mnenje razširjal že v časopisu „Grenzboten“ ter je izdal svojo knjigo v nemškem jeziku, ker je boj zoper židove na Nemškem najbolj razvit. Namen njegov pri pisanju je bil, da bi pomagal napraviti iz židov inteligentno družbo, katere bi imela pravico živeti in se duševno razvijati.

Cerkveni letopis.

V Retečah pri Škofji Loki je bil od 16. do 23. decembra prvič v fari misijon, ki sta ga vodila gg. lazarista Heidrich in N. Zmah. Ljudstvo se je slovesnosti udeleževalo v obilnem številu ne le iz domače, marveč tudi iz sosednih far.

Častni kanonik stolnega kapitlja v Trstu je imenovan preč. g. Karol Fabris, župnik pri svetem Antonu novem v Trstu.

Imenik redovnikov sv. Frančiška provincije kranjsko-hrvaške za leto 1893 je izšel. Iz njega posnamemo, da šteje ta okrajina, katerej na čelu stoji preč. o. provincijal Placid Fabiani, dvanajst samostanov, v katerih biva 79 mašnikov, 19 klerikov, 40 lajkov in 29 tretjerednikov.

V župniji sv. Petra v Ljubljani je bilo pretečeno leto rojenih 414, umrlih 365 in poročenih 87 parov.

Kanonično vmeščen je bil danes č. gosp. Ivan Dobnikar na župnijo Janče.

Slovesne samostanske obljube napravili so v soboto dne 31. decembra 1892 v tukajšnji frančiškanski cerkvi naslednji kleriki reda sv. Frančiška: Fr. Lambert, Golovsky, Fr. Flor. Klinec, Fr. Klemen Grampovčan in Fr. Hubert Rant.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. januarja.

(Diner pri vodji deželne vlade.) Včeraj so bili pri vodji deželne vlade povabljeni na obed prevz. gosp. knezoškof dr. Missia, podmaršal pl. Schilhavsky s soprogo, komtesa Pače, deželni glavar Oton Detela s soprogo, generalmajor pl. Fuchs s soprogo, c. kr. dež. sodišča predsednik Kočvar in deželni odbornik dr. Fr. Papež.

(Tržaškega mesta podpora za „Lega nazionale“.) Iz Trsta se nam piše: Tržaški mestni svetovalec d' Angeli je nasvetoval v mestnem zboru 3000 gld. podpore šolski družbi „Lega nazionale“ za l. 1893 ter v svojem govoru omenjal tudi potrebo laške šole pri sv. Križu. Temu predlogu se je krepko uprl odbornik Iv. Naberger, dokazujoč, kako ogromne svote ima mestna občina za javne mestne šole in da je zato popolnoma neosnovano denar trositi tudi za zasebne šolske zavode. Tem manj se ima tak denar trositi za družbo „Lega nazionale“, ki raznorojuje Slovence, kakor se posebno jasno kaže z nameravano laško šolo v sv. Križu. Tam ni Italijanov, zato ondi tudi take šole ni potreba. Tudi mi Slovenci imamo družbo sv. Cirila in Metoda, ki pa ima namen samo braniti slovensko narodnost pri mladini, a nikoli nismo še zahtevali za njo podpore od mestne občine tržaške. — Seveda so bile te opravičene besede pri zagrizenih Italijanih le bob ob steno. Predlog d' Angelijev je bil vsprejet in tako morajo tudi slovenski davkoplačevalci svoje doneske vplačevati za podporo „Lega nazionale“, ki ima namen odtujevati slovensko mladino svoji materi in pehati jo v nikdar sito italijansko irredentsko brezdnost. — Iz tega pa je tudi razvidno, kako potrebna nam je družba sv. Cirila in Metoda in kako nujno je, da se mej vsemi Slovenci vsaj gledé družbe sv. Cirila in Metoda najde neki „modus vivendi“, ki bo omogočil složno in zdatno nabiranje darov. — Kdor je bil navzoč pri božičnicah, katere so v Trstu napravili šolski zavodi družbe sv. Cirila in Metoda, mora reči: Bog daj slovenski mladini veliko takih šolskih zavodov, v katerih bi se vzgajevala tako lepo v versko-narodnem duhu, kakor se godi v teh zavodih.

(Javno vprašanje.) Od hiše št. 10 do 22 v Gradaških ulicah ni nobene gazi in človek, ki ima ondu kaj opraviti, mora kar na celem gaziti. Zeleti je, da se tudi na ta zapuščeni konec mesta ozira mestno oblastvo.

(Gorelo je) po noči od sobote na nedeljo v Obrezovi hiši na Turjaškem trgu št. 8, v stanovanju dr. Stora. Požarna bramba je po velikem trudu ogenj udušila, pa treba je bilo stropne podreti, kar gotovo ni bilo lahko delo za ognjegasce, niti prijetno za prebivalce Obrezove hiše.

(Dobrotni darovi.) Za novo leto izročila je tvrška Redlich et Berger magistratu svoto 50 gld. za mestni ubožni zaklad, 50 gld. pa za mestno redarstvo. — Dalje so za mestne redarje podelili: Kranjska hranilnica svoto 100 gld., tvrška Fr. X. Souvan 30 gld., gosp. Fr. Doberlet poveljnik ognjegascev 5 gld.

(Podgana — cerkvena tatica.) V Solnograški škofjski cerkvi zapazili so zadnji čas vsako jutro, da je „večna luč“ čez noč ugasnila, ker je zmanjkalo olja. Mishili so, da cerkvenik olje sam spravlja, ki bi ga moral nabaviti v svetilnico. Revež je trdil, da je nedolžen, toda kmalu bi bil prišel ob službo. Pa res po nedolžnem! Da bi stvari prišel do živga, šel je stolni dekan zvečer v cerkev in se usedel v klop za velikim altarijem, ne da bi ga kdo videl. Pa kako se je začutil, ko se je okrog 10. ure velikanska podgana spustila izpod cerkvenega oboka po vrvi, na kateri visi svetilnica, in prišedši do olja,

ga izpila, potem pa se zopet vrnila po isti poti domu, gori nad cerkev.

(Pri občinskih volitvah v Toplicah) so bili izvoljeni: županom Jožef Šušteršič, trgovec in posestnik v Toplicah; svetovalci: Franc Kulavie, posestnik v Gor. Sica; Anton Sterniša, posestnik v Toplicah; Jožef Klinec, posestnik v Gor. Polju; Jožef Novina, posestnik Podturnom, in Matija Klopčar iz Uršnih Sel. — V Šentpetru pri Novem Mestu so bili izvoljeni: za župana Janez Rifelj, mlinar na Lešnici; svetovalci pa so: Franc Bojanec, Franc Florijančič, obadva iz Šentpetra; Janez Seljak iz Grič in Jožef Bevec iz Kija.

(Srečke mestnega ljubljanskega posojila.) Pri srečkanju 150 lozov mestnega ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan januarja 1893. leta, so bile vzdignene: št. 70.102 z dobitkom 25.000 gld., št. 35.374 z dobitkom 1500 gld., št. 18.734 z dobitkom 600 gld., št. 45.464 z dobitkom 600 gld., št. 51.192 z dobitkom 600 gld., št. 70.630 z dobitkom 600 gld., št. 35.092 z dobitkom 500 gld., št. 74.124 z dobitkom 500 gld. in št. 207, 692, 824, 1205, 1286, 1795, 2245, 2850, 3047, 4554, 4614, 5770, 6176, 6689, 6903, 7573, 8454, 8463, 8741, 10.969, 11.546, 11.692, 11.967, 12.394, 12.881, 13.309, 13.899, 14.037, 14.078, 14.892, 14.919, 15.037, 15.727, 16.236, 16.669, 18.406, 19.424, 20.023, 20.184, 20.213, 20.473, 20.499, 21.134, 21.299, 21.433, 21.989, 22.174, 22.860, 23.545, 23.547, 24.022, 24.228, 25.204, 25.256, 25.381, 25.750, 25.840, 26.207, 26.508, 27.369, 28.337, 28.588, 30.517, 31.219, 31.967, 32.007, 33.208, 33.770, 33.894, 34.695, 35.229, 36.674, 36.793, 38.558, 38.685, 38.711, 38.888, 39.062, 39.387, 39.470, 39.514, 40.300, 40.985, 41.147, 41.255, 42.516, 42.973, 43.181, 43.388, 43.780, 45.594, 45.656, 45.940, 46.041, 46.464, 46.597, 46.821, 46.972, 48.978, 49.374, 49.767, 49.895, 50.586, 50.586, 51.109, 51.562, 52.342, 52.435, 52.692, 52.720, 56.265, 56.965, 57.650, 57.976, 58.619, 58.927, 58.936, 59.155, 60.185, 61.048, 61.506, 63.211, 63.563, 63.896, 64.332, 64.514, 64.652, 64.886, 65.253, 65.823, 66.232, 67.026, 67.835, 67.903, 68.637, 69.387, 71.553, 71.595, 73.711, 73.986, 74.707, 74.910, vsaka z dobitkom 30 gld. — Od doslej izžrebanih lozov niso še izplačane naslednje številke: št. 25.456 z dobitkom 25.000 gld., št. 36.052 z dobitkom 15.000 gld., št. 13.080 z dobitkom 600 gld., št. 25.644 z dobitkom 600 gld.

Društva.

(Božičnica) „Katol. društva rokodelskih pomočnikov v Ljubljani“ se je predsinoči vrlo dobro obnesla. Videli smo na odru močan zbor krepkih, zdravih in cvetočih mladeničev, kateremu ne manjka ni pevskega navdušenja ni obilne izurjenosti. Vse točke pevskega sporeda so bile sprejete s pohvalo, zadnji dve pa „Sirota“ in „Telovadski zbor“ sta se morali ponavljati. Nagovor je bil ognjevit in silovit tako, da mora pridobiti vsacega poslušalca za krščanski demokratizem. Deklamacija je bila pač lepa in ljubka ob euem za ta večer, kakor ustvarjena. Igrali so potem gg. pomočniki „Sveti večer v podstrešnici“, božično sliko v jednem dejanju. Igra je dobra, igralci pa so jo tudi prav dobro predstavljali. Napredek pri društvu je očiten. Bog ga blagoslovi. Ljudstva je bilo polno, dasi je bilo ta dan mnogo družih slavnostij in veselice.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Od običajnih voščil so se v prid družbe sv. Cirila in Metoda odkupili v Postojini p. n. gospodje, gospe in gospi: Josipina Kraigher, Josipina Vičič, Miroslav Vičič, Rihard Seber, Jan Thuma, St. Primožič, Al. Kraigher, Ivan Fajdiga, Fran Arko, Fr. Kutin s soprogo, Andr. Dietrich st., Ant. Dietrich s soprogo, Fran Turk, Fran Jurca, Franja Jurca, T. Jurca, P. Kraigher, St. Lapaine, marki Gozani, A. pl. Fladung, Oton Grebene, Leopold Žužek, Anton Dvořak, Fr. Bučar, Franja Jurca, Jos. Chianta, Fr. Paternost s soprogo, Jos. Pancer, O. Valenčič, A. Vodopivec, Helena L-nassi, M. Kenič, Orehek, A. Burger s soprogo, Gregor Pikel s soprogo, M. Petrič, Fr. Stare.

Iz Kranja poročata se nam, da so se vsled nasveta odborov obeh podružnic z doneski v korist družbi sv. Cirila in Metoda oprostili dopušljanja novoletnih voščil in vizitnic naslednje dame in gospodje: Mar. Chrobath, Mar. Cof, Mar. Drukar, K. Florian, Mar. Fock, Ivana Gabrič, Amal. Globočnik, Mar. Globočnik, Mar. Glob. Cecilija Kavčič, M. Killer, Eliza Kreuzberger, Ivana Majdič, Matilda Majdič, Mar. Maly, Ana Mayr, Karolina Marinšek,

Eliza Mataic, Jos. Omersa, Jelica Pavšlar, K. Pirc, Albina Prevc, Marija Prevc, Jos. Pučnik, J. Puppo, Jovana Sajovic, Leop. Šavnik, Olga Šavnik, Ana Štempihar, Mara Eržen, Mar. Globočnik, K. Golt, Franja Jugovic, Mici Omersa, Pavla Omersa, Mar. Pavšlar, Franja Pipan, Olga Pirc, Mar. Rooss, K. Sajovic, Mar. Sajovic, Gabriella Searia, Mar. Sumi. — Jos. Omerman, Ivan Cof, Avg. Drukar, Karol Florian, Igu. Fock, Viktor Globočnik, dr. Ed. Globočnik, Vael. Hauška, Jak. Killer, Rajmund Krisper, Frac Luznar, V. Kokalj, Vinko Majdič, Ludovik Matajc, Peter Mayer ml., Fran Omersa st., Tomo Pavšlar ml., Ciril Pirc, Ferd. Polak, Val. Prevc, K. Pučnik, Karol Puppo, Ivan Rakove, Juraj Režek, F. Sajovic, dr. Ed. Šavnik, Karol Šavnik st., dr. Val. Štempihar, stotnik Tomšič, Jos. Zirovnik.

(Cerkniško planinska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda.) Vabilo k veselici, katero priredi cerkniško-planinska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v nedeljo 8. januarja 1893 v prostorih cerkniške čitalnice. Vspored: 1. S. Gregorič: „Blagovestnikom“, deklamuje gđ. B. Terdeljeva. 2. a) P. Tosti: „Zele bi umreti“, b) F. S. Vilhar: „Ukazi“, poje gospica T. Bučarjeva. 3. A. Foerster: „Ah, ni li zemljica krasna?“, poje mešani zbor. 4. C. M. Weber: „Invitation a la Valse“, svira na glasoviru gđ. Jadviga Malavrhova. 5. F. Kücken: „Barkarola“, pojeta gđ. Terezina Bučarjeva in g. Ferdo Juvánc. 6. G. Ipavic: „Pozdrav“, poje mešani zbor. 7. Ruska: „Sarafan“, svira na goslih g. F. Juvánc; spremljuje na glasoviru gđ. Jadviga Malavrhova. 8. M. Vilhar: „Župan“, šaloigra v dveh dejanjih. 9. Šalivna loterija. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. od osebe, z družino 50 kr. Preplatila se hvaležno sprejmó! K obilni udeležbi vabi uljudno o d b o r.

Telegrami.

Št. Peter na Krasu, 3. januarja. Na Krasu je huda burja, ves promet je ustavljen. Sneg vedno huje naletava.

Dunaj, 2. jan. Cesar je danes vsprejel odposlanstvo mohamedanskega prebivalstva serajevskega, ki je izročilo vladarju zahvalno adresno, ker se je osnovala šerijatska sodniška šola. Cesar je rekel, da je prepričan o lojalnem mišljenju svojih mohamedanskih podložnikov in bode vedno podpiral njih verske in kulturne koristi. Cesar je povpraševal posamične člane o razmerah v deželi in izrazil veselje, da Bosna in Hercegovina napreduje.

Budimpešta, 2. januarja. Poslednjih 24 ur je jeden umrl za kolero, jeden pa ozdravil. Bolna sta še dva.

Pariz, 2. januarja. Bojé se, da se odkrijejo še bolj škandalne stvari, ko se zopet snide zbornica. Zvedeli se bodo škandali ne le pri panamski družbi, temveč tudi pri drugih podjetjih in zavodih. Dinamitna družba pride kmalu na vrsto.

Pariz, 3. januarja. Kakor pišejo časopisi, ima panamska enketa v rokah dokaze, da zahteva, da se začne sodnijska preiskava še proti štirim članom parlamenta.

Pariz, 3. januarja. Mej novimi kompromitiranci je jedan bivši minister in jedan boulangist.

Pariz, 3. januarja. „Libre Parole“ trdi, da je pokojni polkovnik Lichtenstein, ki je pripadal vojaškemu spremstvu Carnotovemu, od načelnika panamske družbe dobil 3000 frankov.

Lisbona, 3. januarja. Včera se je razširil puntarski manifest.

Carigrad, 2. januarja. Danes se je otvoril sadnji del anatolske železnice.

Umrlí so:

30. decembra. Jožef Makovec, pleskarjev sin, 9 mesecev, Streliške ulice 11, tussis convulsion.

V bolnišnici:

30. decembra. Eduard Klebel, krojač, 65 let, pneumonia. 31. decembra. Marija Ločnikar, gostija, 70 let, emphisema pulmon. — Marija Bizjak, kajkarjeva žena, 70 let plućnica. — Terezija Močilar, zasebnica, 62 let, apoplexia cerebri. — Marjeta Kratzer, kuharica, 53 let, emphysema pulm.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur
opazovanja	termomera v min	topinomera po Celziju			
7. u. jut.	726.1	-9.0	brezv.	sneg	33-50
2. u. pop.	726.4	-7.6	sl. svzh.	"	sneg
9. u. zveč.	727.8	-8.4	"	"	"
Srednja temperatura -8.3°, za 5.4° pod normalom.					

Tržne cene v Ljubljani

dne 31. decembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, nkti.	6	12	Špeh povejen, kgr.	—	64
Rež.	4	80	Surovo maslo,	—	30
Ječmen.	3	84	Jajce, jedno	—	04
Oves.	2	52	Mleko, liter	—	10
Ajda.	5	61	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso.	4	41	Telečje	—	52
Koruz.	4	80	Svinjsko	—	52
Krompir.	3	20	Koštrunovo	—	40
Leča.	12	—	Pišanec	—	45
Grah.	12	—	Golob	—	20
Fižol.	10	—	Seno, 100 kgr.	2	23
Maslo.	—	93	Slama,	2	05
Mast.	—	66	Drva trda, 4 kub. mtr.	7	—
Špeh svež.	—	54	meška,	5	—

Združena služba orgljarja in cerkovnika

v Artičah pri Brežicah

je do 2. februarja razpisana. — Sprejmejo se samo oženjeni prošniki.

10 2-1

Janez Brglez, župnik.

Tu je!

1. januarja.

Pri **Matiču**: Lucijan Janitti iz Gradca. — Kremžar iz Ljubljane. — Krainz, trgovec, iz Monakovega. — Jelenič, trgovčeva soproga, iz Kranja. — Skofčič s soprogo iz Celja. — pl. Čaravični, inženjer asistent, iz Smarja.

Katoliška tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Dva lovska psa

samec „Tasch“, črn, z rujavimi nogami, in samica „Leda“, rujava, z namešeno sivo dlako, sta bila odpeljana po Dolenjski cesti. Kdor bi vedel o tem kaj, naj blagovoli sporočiti gosp. Čelnovarju na dolenjski mitni ci proti dobri nagradi. (11 1)

Na prodaj ima

lepe sani

in

raznovrstne vozove

vse po nizki ceni,

naročila izvršuje točno, vseskozi natančno in ceno (3-2) 605

Fr. Šiška v Ljubljani,
Martije Terezija cesta.

Zaspanje izključeno!

Cena 2, s kaledrom 3 gl., s oifernico svetlo se ponoči

40 kr. več, ta koledarska budilnica, s oifernico svetlo se po noči, z miznim zvonom, montirana, gl. 4.75.

Novost! 4oglati kasetna oblika, nikelno okrovje pozlačeno, bogato eizelovano, skoro 28 cm. visoko, ura budilnica s bitjem 1/2 in 1/2 ure, cena gl. 7.—, brez bitja gl. 5.—. **Ku**kučna ura, bitje 1/2 in 1/2 ure, 50 cm. dolgosti, izrezljana omarica, koščeno kazalo in številke, cena 7 gl. Kukovica, prepelica in repetiranje, dolgost skoro 1 m., bogato zrezljano gl. 18.50. **Kovinska trpežna remontoir ura za gospode**, odkrita, masivno novorebrno okrovje, gl. 4.—, z dvojnim okrovom gl. 6.—. Remontoir ura za gospode in dame z okrovom iz pristoeza 13lotnega srebra, marka „Dauerhaft“ (trajno), 0-15 rubinov, gl. 9.—, s trojnim okrovom gl. 11.—. 471 13-11

EMIL MAYR, Dunaj, I., Schottenring 33.
Vse proti dvoletnemu jamstvu. Tovarniški ceniki zastoj.

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem svojo

lekarno „Pri zlatem jelenu“

na Marijnem trgu v Ljubljani

z dném 1. januarja 1893 oddal mojemu sinu **Josipu** in prosim, slavno občinstvo naj zaupanje, katero je meni izkazovalo, tudi mojemu sinu nakloniti blagovoli.

Spoštovanjem

Viljem Mayr.

Na podlagi predstojčega naznanila slavnemu občinstvu uljudno objavljam, da sem z dném 1. januarja 1893 prevzel od mojega očeta že dolgo let obstoječo in dobro poznato **lekarno „Pri zlatem jelenu“ na Marijnem trgu v Ljubljani** in si usojam zagotavljati, da se bodem potrudil vsem zahtevam gospodov zdravnikov in p. n. občinstva vestno in natančno ustreči.

Spoštovanjem

Josip Mayr, lekarnar.

9 3-1

Dunajska borza.

Dne 3. januarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	gl. 40	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97	90	—
Zlata renta 4%, davka prosta	116	65	—
Papirna renta 5%, davka prosta	100	45	—
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	981	—	—
Kreditne akcije, 160 gl.	314	90	—
London, 10 funtov strl.	120	45	—
Napoleonador (20 fr.)	9	58	—
Cesarski cekini	5	67	—
Nemških mark 100	59	12 1/2	—

Dne 2. januarja.

Ogerska zlata renta 4%	114	gl. 30	kr.
Ogerska papirna renta 5%	100	40	—
4% državne srečke l. 1864., 250 gl.	—	—	—
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	155	—	—
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	187	70	—
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	96	60	—
Zastavna pisma	100	75	—
Kreditne srečke, 100 gl.	—	—	—
St. Genois srečke, 40 gl.	67	—	—

Ljubljanske srečke, 20 gl.	25	gl. 25	kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gl.	—	—	—
Rudolfove srečke, 10 gl.	24	75	—
Salmove srečke, 40 gl.	66	25	—
Windischgraezove srečke, 20 gl.	65	—	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	148	50	—
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2795	—	—	—
Akcije južne železnice, 200 gl. sr	88	30	—
Papirni rubelj	1	19 1/2	—
Laških lir 100	—	—	—

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih pogodbah na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih dejavijh na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred gl. 2-60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za doseg
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnic.